

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
Prenumerationspris:
Ett år \$1.50 — Sex månader \$0.75
Ett år till Skandinavien \$2.00
Ett halvt år till do. \$1.00
adress: EMANUEL OHLEN, Manager,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.,
Canada.

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.
(SCANDINAVIAN CANADIAN.)
A Religious Political weekly Journal,
published in Winnipeg, Man., Canada,
by EMANUEL OHLEN,
181 Rupert st. East, Winnipeg.

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp. No. 70. — Årg. 6.

WINNIPEG, MÅN. 16 DECEMBER 1892.

No. 9. — Lösn. 5 Cts.

GUDS ORD.

(Mel. 33 Ahnf.)

Likt havets våg, som framåt går
Och trotsande mot klippan slår.
Likt flod, som nedåt landet ilar
Och först i havets sköte hvilat,
Så är Guds ord, som framåt går
Bländ jordens sligten är från är.

Väl mången fiende till Gud
Har hinder uppsatt för hans bud
Och bundit dem Guds namn be-
känna

På båt till åska-bränna —
Men ordet inga hinder fick,
Det lika valdigt framåt gick.

Och så det skall till tidens slut
Ur hvar fördömmning bryta ut
Och bringa salighet till alla,
Som Jesu dyra namn åkalla. —
Far fort, far fort, du nådens ord
Och frigör alla på vår jord!

Haf tack, att du mig frigtort har!
Med fridens budskap glad jag far
Och skall väl också någon hitta
Af dem, som uti mörker sitta.
Så sänd din ande med ditt ord,
O Gud, att kraften må bli spord!

STÄNDIG GLÄDJE.

"Fröjden eder i Herren alltid,
Äter säger jag: Fröjden eder."
Fil. 4:4.

Om man kastar en blick på
menschligheten, skall man finna, att
i alla samhälls klasser märkes en
sträfvad efter hvad man kallar
glädje eller fröjd. Det är, som om
man icke kände lefva den förutan,
och man kan det icke heller. Ett
glädjelöst lif är icke allenast en
orsak till sjukdom och qual, utan
torde t. o. m. ibland vara sämre än
sjelfva döden. Det är därför icke
alls underligt, att få se, huru den
ene efter den andre offerar tid, pen-
ningar, krafter, ja allt, hvar han
kan få ett så lyckligt lif på jorden,
som möjligt. "Roligt skall man ha",
hvardetän skall kosta, brukar man
derför säga, och så sliter och sträf-
var man, kanhända oupphörligt
för att om möjligt nå sitt mål. Och
detta är icke besynnerligt alls.
Menschiskan är skapad lycklig och
sjelfva begäret att vara sådan
sitter kvar i menniskonaturen; äf-
ven om det genom synden fått och
får en annan riktning än den ur-
sprungliga, så kan det icke tagas
bort. Och Gud sjelf har därför in-
genting emot, att vi glädjas och
fröjdas. Tvärtom kommer han
gång efter annan och uppmärksam till
fröjd. Och just sådana påstötning-
gar behöfva vi för att icke göras
odugliga för nyttiga värf eller helt
duka under. "Fröjden eder, och
fröjden eder alltid," ljuder hans
uppmärksamhet. Han unnar oss så ger-
na, en verklig glädje och utvisar
derför sjelf vägen till den samma.
Det är nämligen icke all fröjd, som
är varaktig. En stor del är så be-
skaffad, att den icke allenast dun-
star hastigt bort; utan, hvad värre
är, lemnar större tomrum i själen

än förut. Och så länge sådana
tomrum finnas, är det icke godt att
vara glad. Man griper till så det
ena och så det andra medlet, men
ingenting vill förstå. Själens behof
äro stora. Hen skall söra både
för sig sjelf och kroppen. I samma
mån som den enas eller andras be-
hof uppfyllas, stegras glädjen. Men
själens djupa behof eller tomrum
kan ingen ting utom Gud sjelf fylla.
Så länge icke han får intaga sin
plats, känner alltid själen midt un-
der alla njutningar och irrvarr
föröfrigt ett otillfredställt begär
och kan följaktligen icke vara rig-
tigt glad. Och riktigt glada vill
Gud ha oss. Han söker därför
ständigt efter att få det herraval-
det öfver menniskan, som är nöd-
vändigt för hennes egen salighet.
Derför säger Aposteln i ofvanstå-
ende ord: "Fröjden eder i Herren
alltid." Genom lifsförening med
honon blir det så mycket som fyl-
ler själen med rena tankar och er-
farehet undan för undan, att fröjd
i Gud blir en naturlig följd häraf.
Ja, all glädje, som icke är naturlig,
är ju endast förställsamhet och
hyckleri, och till sådant har Gud
intet behag. Hans egen glädje är
fullkomlig och ren, och sådan vill
han äfven hafva vär. Fröjden ta-
lar därför till sina lärjungar om,
att deras glädje måtte fullkomnas.
Deri ligger nämligen grunden till
deras användbarhet i hans tjänst.
Så länge de äro modfälda eller ned-
tryckta, äro de icke heller mycket
lämpliga i den stora strid, som gäl-
ler så väl dem sjelfva som andra.
"Fröjd i Herren skall vara eders
starkhet," säger derfor Nehemia
till det gråtande Israel. "Och de
gjorde sig en stor glädje," heter se-
nare om dem, och derfor gick det
också bättre med arbetet på Her-
rens hus.

Ja, vänner, vi behöfva mera
fröjd i Gud, att kunna
göra mera för honon. Och ingen
har väl något der emot, men huru
skall man kunna vara ständigt glad?
Eller är detta ens möjligt? Vi sv-
ra: Vore det icke möjligt, så skulle
vi icke uppmärksam dertill. Men
som vi redan anmärkt, kan ingen
glädje vara beständig, som icke har
till föremål någonting varaktigt.
"Glädje utan Gud ej finnes, utan Gud
ej finnes frid," sjunger sångaren; äf-
ven om det genom synden fått och
får en annan riktning än den ur-
sprungliga, så kan det icke tagas
bort. Och Gud sjelf har därför in-
genting emot, att vi glädjas och
fröjdas. Tvärtom kommer han
gång efter annan och uppmärksam till
fröjd. Och just sådana påstötning-
gar behöfva vi för att icke göras
odugliga för nyttiga värf eller helt
duka under. "Fröjden eder, och
fröjden eder alltid," ljuder hans
uppmärksamhet. Han unnar oss så ger-
na, en verklig glädje och utvisar
derför sjelf vägen till den samma.
Det är nämligen icke all fröjd, som
är varaktig. En stor del är så be-
skaffad, att den icke allenast dun-
star hastigt bort; utan, hvad värre
är, lemnar större tomrum i själen

är något att glädjas öfver. Och ju
mera man tänker derpå, dessto ro-
ligare blir det.

Men så kommer man ibland att
se på sig sjelf, och huru skall man
då kunna fröjdas? Man ser ju så
många fel och brister; icke kan man
fröjdas deröfver? Nej, synd är
aldrig någon ting att fröjdas åt, och
är du vaken, så kan du det icke hel-
ler. Hvad är då att göra? Ingen-
ting annat än gå till Jesus, så fort
det är möjligt, bekänna allt och
mottaga ny förlåtelse. Och om du
brutit mot någon medmenschka, så
gå till den och bed om förlåtelse,
och till lön härifrån skall du få Guds
frid, som öfvergår allt förstånd.
Försök icke att glömma oförlåten
synd, ty du kommer då liksom David
att försnigta, utan bekänn allt,
allt samman. På det sättet skall
du bevaras och ständigt få fröjda
dig öfver icke allenast den förlä-
tande nåden, som dagligen kommer
dig till del, utan äfven öfver den
kraft, han gifver i fröstelse stun-
den. Och när denna lilla tid runnit
hän, skall du få evig glädje inför
Guds ansigte, der hvarken du sjelf
eller någon annan skall grunla den
för dig.

KORSET LÄTTADT.

En afton efter en varm sommar-
dag såg man en uttröttad vandrings-
man nära vägen hvilat sig i det
mjuka gräset. Längre hade han
vandrat och burit på en tung bör-
da — ett kors — men denna afton
forekom den honom tyngre än nå-
gonsin förut, allt sedan den bef-
lagd på hans skuldror. Han klaga-
de derfor i sitt hjerta och tyckte
att Gud gjort honom orätt; så stor
last, mente han, har aldrig någon
af Guds vänner burit, som den jag
nu bär. Han bad då att Gud ville
UTBYTA detta hans kors mot ett
lättare, ty korset ville han gerna
bära, för att likna sin frälsare, blott
det icke tyngde och smärtade för
mycket. Med dessa tankar insom-
nade han och förlitades i en ljuf-
dröm till himmelens port, genom
hvilken en engel så vänligt ledde
honon in i en stor sal. I oräkne-
liga högar såg han här kors på kors
uppstaplade. "Dessa," sade engel-
len, "hafva Guds barn burit på jor-
den, men här fått afläggas efter väl
fullbordadt lopp. De äro väl hvar
annan olika, såsom afpassade efter
de starkare eller svagare skuldror,
på hvilka de i tiden legat, men alla
äro de timrade af Guds egen faders-
hand. Du önskar ett lättare kors
än det du nu bär, välj därför fritt
ibland dessa hvilket dig behagar." Glad
började vandringsmannen att
söka; han pröfvade och valde, han
såg och lyftade än här än der. Men
huru han än sökte, fann han ej nå-
got kors, som honon täcktes, eller
något bättre än hans eget. Som-
liga voro till och med så tunga, att
han icke en gång kunde röra dem
från stället, andra åter så fullsatta
med hvassa törnen eller ock så
skarpkantiga, att deras blotta vid-
rörande hotade med de största smär-

tor. Förgäfvos sökte han ibland
alla dessa, som en gång burits af
nu frälsta andar, ett enda som var
lättare och bättre, än det kors Her-
ren sjelf lagt uppå hans axlar.
Träffad af den djupaste blygsel öf-
ver att velat gå till rätta med Her-
ren, nedföll han och bad sin trö-
faste Gud om förlåtelse, då engelen
sade: "betrakta dessa kors närma-
re! Det är något på dem, som
undgått din uppmärksamhet, när
du i din ifver började söka ibland
dem efter det lättaste." "Du fin-
ner", fortfor engelen, "på dem alla
större och mindre fördjupningar
som bonens stilla tårar efter hand
urhållat. Dessa tårar har Gud
räknat och samlat i sin lägel, och
på Lammets bröllopsköla de skina
som solstrålar i brudens krona."
Då prisade mannen Gud för korsets
HÄRLIGHET, lika så väl som för dess
HEMLIGHET, och då han vaknade,
vandrade han lättare och gladare,
ty korset var vorde på hans skuldror
till ett lustigt ok och strålade
från nu härligare för honon än
sjelfva korsets stjernbild på him-
melnen.
Ps. 30, 6. 12. 126, 5. 6. Rom. 8,
18. 1. Kor. 10, 13. 2 Kor. 4, 17.

CANADA NYHETER.

OTTAWA, Ont. — Det antages för
aldeles gifvet att Riksdagsmannen
för Lisgar A. W. Ross, kommer att
efterträda Guvernör Schultz, som
Landshöfding i Manitoba, när hans
tid utgår nästkommande Juli.

Det förut sägs att Canada Parla-
mentet kommer att sammanträda
den 19de Januari.

Till öfver domare vid Canadas
Högsta Domstol har utnämnts Do-
maren Strong.

Professor Saunders har tagit af-
sked från befattningen som Cana-
das utställnings Kommissarie till
Chicago. Hvem som kommer att
efterträda honom är ännu ej bekant,
mer det antages att f. d. Åkerbruks
Ministern, John Carling, kommer
att göra det.

MELITA, Man. — Under gräl emel-
lan några farmare härstädes den 11,
dec. dödad en Henry Vaughan en
farmare, vid namn George Randall,
samt särade hans broder Arthur.
Det påstås att det forskräckliga
dådet skett under sjelfförvar och
samma utslag gaf också likbesigt-
ningsnämnden, hvadan Vaughan
blef helt och hållet friktind.

QUEBEC. — Som i korthet näm-
des i förra numret satte provinsen
Quebecs Premier Minister, De Bou-
cherville, sin hotelse i verkställig-
het och inlemnade i Måndags till
Guvernören sin afskedsansökan
som Förste Minister. Med honon
afgä naturligtvis också de öfriga
medlemmarna af kabinettet, Flynn,
Beaubien, Nautel och Pelletier.
Hvem som kommer att blifva kal-
lad att bilda nytt kabinett, är ännu

obekant. Som bekant kunde ej
Premier Ministern förlika sig med
den nye Landshöfdingen Chapleau,
som härom dagen utnämndes och
tog i stället afsked.

Arbetslösheten är mycket stor i
staden Quebec i vinter. Omkring
4000 män gå sysslösa. De hafva
uppvaktat regeringen samt stats-
myndigheterna med begäran om att
påbörja allmänna arbeten.

REGINA, Assa. — Parlamentet i
Nord Vestra Territoriet är nu i ses-
sion och ny minister har blifvit
tillsatt. Whitewoods Riksdagsman,
D. C. Campbell, föreslog i tisdag,
understödd af Riksdagsman Insin-
ger, från Yorkton, att F. W. G.
Haultain; från McLeod, Thomas
Tweed, från Medicine Hat, J. R.
Neff, från Moosomin och H. Mit-
chell, från Saskatchewan, skulle ut-
göra den nya Ministern. Den
förre Ministern önskade ock re-
presentation, men hvilket afslogs
med 14 röster mot 11.

ST. NORBERT, Man. — En af Ma-
nitobas äldste nybyggare, Joseph
Lemay, afled här den 12de dec. Den
aflidne var under åren 1870—1879
ledamot af Manitoba Riksdagen.
Han hade gjort sig aktad och vär-
derad af alla, med hvilka han kom-
mit i beröring. Den aflidne, som
vid sitt fränfalla var 63 år gam-
mal, efterlemnar stor familj.

WINDSOR, Ont. — En vildkatt,
4 fot 8 tum lång, som länge dödad
en massa får på en farm här i när-
heten, blef den 8de december skjuten,
men innan den dödades hann
den döda en mycket dyrbar hund
samt svårt sära en annan.

WINNIPEG. — Herr Wm. Laing,
statsfullmäktige kandidat i vard
4, har dragit sig tillbaka. Täfian
sker nu mellan Herrar Scott, Bole
och Callaway.

Manitoba Regeringens åkerbruks
rapport för 1892 är utkommen. Ta-
get, från hela provinsen beräknas
afkastningen följande: Hvete pr.
acre 16½ bushels, hafre 35 bushels,
korn 29 bushels och potatis 200
bushels. Med hvete voro 875,990
acres besädda, 332,974 med hafre,
97,644 med korn och 10,003 acres
med potatis. Afkastningen i sin
helhet utgjorde 14,453,835 bushels
hvete, 11,654,990 bushels hafre,
2,831,676 bushels korn och 2,000-
600 bushels potatis. Hvete afkast-
ningen var liten, men varan är af
bästa beskaffenhet. Äfvenså ra-
porteras hafre skörden vara af
bästa slag. Af korn odlas
endast för husbehof, ej för export.
Årter afkastade 22 bushels pr. acre
samt råg och lin 20 bushels. Po-
tatisskörden var utmärkt. Den
gaf ej mindre än 200 bushels per
acre och allt var af den bästa be-
skaffenhet. Rofvor lemnade ej
mindre än 400 bushels per acre. —
Priset på "beef", lefvande vigt va-
rierar i provinsen från 2½ cent till
4½ cent per pound.